№ 140 (472). Rok III. Warszawa, 26 czerwca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy astępny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **25 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 140-go.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, oraz Poczt i Telegrafów

z dnia 8 maja 1922 r.

w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 315), art. 12 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz, P. P. Nr. 65 poz. 391 oraz art. II ustawy austrjackiej z dnia 24 lutego 1905 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 32), zarządza się:

I.

Moc obowiązującą przepisów następujących:

1) §§ 33, 36, 66 i 67 austrjackiej ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. [austr. Dz. u. p. Nr. 50] jak również § 81 tejże ustawy, o ile nie ulega uchyleniu na skutek ustępu II (punktu c) rozporządzenia niniejszego;

2) następujących pozycji austrjackiej taryfy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r: [austr; Dz. u. p. Nr. 50] względnie z dn. 13 grudnia 1862 r. [austr. Dz. u. p. Nr. 89]: 17 lit. c), 44 lit. e), f), g), l), s), 79 lit. a l. 117 lit. a, m), jak również: 2 lit. a), 7 lit. g), h), 43 lit. b 1, b 2—w brzmiemiu ustalonem w punktach 2 i 3 art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1920 r. (Dz. U. P. Nr. 38 poz. 315) 44 lit. q, o ile nie ulega uchyleniu na skutek punktu 5 artykułu 1 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R, P. Nr. 38 poz. 315) i na skutek ustępu II) punktu d) niniejszego rozporządzenia;

3) § 5 ustawy austrjackiej z dn. 7 czerwca 1883 r. [austr. Dz. u. p. Nr. 92], oraz § 13 ustawy austrjackiej z dnia 7 czerwca 1883 r. [austr. Dz.u. p. № 94], o ile te przepisy dotyczą opłat od podań;

4) § 4, ustępu f) pruskiej ustawy o opłatach, stemplowych oraz pozycji 43 pruskiej taryfy stemplowej w brzmieniu ustalonem w punkcie 6 art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 315);

5) następujących artykułów dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145): 1 do 3; 5, 8 do 10, 13, 17 do 19, 21, 25, 26, 35 do 37 oraz 40,

jak również art. 6, 7, 24 i 34, o ile nie ulegają uchyleniu na skutek ustępu II) punktu g) niniejszego rozporządzenia,

tudzież art. 11, 14, 22, 30, 31 i 32 tegoż dekretu w brzmieniu, ustalonem w punktach 1, 3 i 8 art. 1, w punkcie 2 art. 2 oraz w art. 3 (ustępie drugim) ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. P. P. Nr. 38 poz. 315),

rozciąga się niniejszem na cały obszar Rzeczypospolitej.

Dla zakresu opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych rozciąga się na obszar Rzeczypospolitej moc obowiązującą:

6) § 77 oraz punktu 2 § 93 austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. [austr. Dz. u. p. Nr. 50];

7) pozycji 75 lit. a) austr. taryfy należytościowej z wyjątkiem uwagi do tej pozycji.

II.

Uchyla się:

a) pozycję 9 taryfy, załączonej do rozporządzenia b. Gen. Gubernatora warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. o poborze opłat stemplowych (Dz. rozp. dla Gen. Gub. Warsz. z 1916 r. Nr. 40 poz. 126 i 127);

b) ustęp 3 artykułu 13, ustęp 4 art. 14 oraz ustęp 5 art. 20 rosyjskiego zbioru ustaw o opłatach;

c) następujące przepisy austrjackiej ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. [austr. Dz. u p. Nr. 50] § 1, ustęp C 1 oraz D 1; § 4, ustępy: A 1, 2; ustęp drugi § 81, o ile nie dotyczy załatwienia ze względów publicznych; ustęp trzeci § 81;

d) następujące pozycje austrjackiej taryfy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. [austr. Dz. u. p. Nr. 50] względnie z dn. 13 grudnia 1862 r. [austr. Dz. u. p. Nr. 89]: 2 lit. e), f) oraz uwagę 3 do pozycji 2; 20; 21; 43 lit. b, 2) o ile dotyczy podań o zezwolenie na trwałe prowadzenie przedsiębiorstw zarobkowych; punkty a), b) k) pozycji 44, jak również ustęp pierwszy punktu q, tejże pozycji, o ile dotyczy rekursów przeciw należytościom stemplowym i bezpośrednim; poz. 66 lit. a b) 85, 86, 116 lit. a, bb. 116 lit. 116 lit. c, oraz uwagę 1 do poz. tar. 116, 117 z wyjątkiem punktów a), m), u); e) § 1 ustawy austrjackiej z dn. 4 kwietnia 1894 r. [austr. Dz. u. p. Nr. 71];

f) następujące pozycje pruskiej taryfy stemplowej: 5, 6, 11 a, 12, 22, 26, 31, 37, 39. 49, 51;

g) następujące postanowienie dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145), punkt 13 artykułu 6; punkt 23 tegoż artykułu, o ile dotyczy punktu 5 art. 34; art. 7 o ile dotyczy opłaty od arkusza pierwszego; art. 23; zdanie trzecie art 24; art. 27 do 29; punkt 5 oraz zdanie ostatnie art. 34; punkt 1 art. 34, o ile nie dotyczy punktu 8 art. 6; punkt 2 art. 34, o ile nie dotyczy punktu 8 9 i 16 art. 6; 6; punkt 3 art. 34, o ile dotyczy p. 3 i 4 art. 8 oraz artykuu 9. Nadto w art. 24 ulegają skreśleniu słowa: „I wyznacza termin, w ciągu którego opłata winna być uiszczona";

h) następujące artykuły dekretu Nr. 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. (Dz. Urz. Nr. 1 z 1922 r.); 3, 4, 5, 6, o ile nie dotyczy akt stanu cywilnego; 25, o ile dotyczy odpisów, dublikatów i poświadczeń, wydawanych przez urzędy państwowe.

III.

Punkt b) ustępu 3 pozycji 77 taryfy stempłowej pruskiej nie ulega zmianie.

Inne postanowienia tej pozycji jak również pozycje 1, 7, 11 i 25 pruskiej taryfy stemplowej w brzmieniu ustalonem w art. 3 (ustępie drugim) ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 315) stosowane będą tylko o tyle, o ile dotyczą sądów i notarjuszów. W innych przypadkach świadectwa, wymienione w powołanych pozycjach, podlegają ogólnym przepisom o świadectwach, wymienionym w ustępie I niniejszego rozporządzenia (w dziale II załączonych „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych„).

Pozycji 10 pruskiej taryfy stemplowej nie stosuje się w przypadkach, w których dokument urzędowy, określony w powołanej pozycji, podlega opłacie w myśl pozycji 10 do 17 taryfy, załączonej do „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych" lub wydany został na skutek podania, do którego stosują się przepisy działu i powołanych „Przepisów".

art. 31, o ile dotyczy punktów 8,

IV.

Ze względu na dokonane w art. 1 i 29) punkcie 1) ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 2 poz. 7) uchylenie działów I i II austrjackiej ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych i zastąpienie z dniem 1 stycznia 1922 r. podatku „zarobkowego" podatkiem „przemysłowym" — pozycja 33 lit b. 1 austr. taryfy należytościowej (w brzmieniu, ustalonem ustawą z dn. 24 lutego 1905 r., austr. Dz. u. p. Nr. 32); o ile dotyczy obliczenia należytości według wysokości podatku zarobkowego, nie będzie stosowana w przypadkach, których podanie wniesiono po dniu 31 grudnia 1921 r. lub w których mimo wcześniejszego wniesienia podania nie nastąpił wymiar podatku zarobkowego za czas, poprzedzający dzień 1 stycznia 1922 r. (§§ 65 i 117 austr. ust. o bezp. pod. osób.).

V.

Załączone do niniejszego rozporządzenia „Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych" ogłasza się jako tekst jednolity postanowień ustawowych (punkt 3 artykułu 6 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 315), obejmujący zarazem przepisy wykonawcze.

Przepisy te obowiązują na całym obszarze Rzczypospolitej.

VI.

Ustęp IV niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Inne przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej w miesiąc po ogłoszeniu.

Na obszarze b. dzielnicy pruskiej przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące świadectw urzędowych, wchodzą w życie w miesiąc po ogłoszeniu, przepisy zaś, dotyczące podań i załączników w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Michalski.*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kamieński.*

Minister Sprawiedliwości: *Sobolewski.*

Minister Poczt i Telegrafów: *Stesłowicz.*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu w poroz. z Min. Spraw W. i Sprawiedl. oraz P. i T. z d. 8 V 1922 r. do poz. 319.

Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

I. Opłaty od podań, wnoszonych do urzędowów państwowych.

Przedmiot.

§ 1.

(Pozycja 43. b, 1, 43. b. 2 oraz 117 austr. taryfy należytościowej; art. 1. 2, 11, 13, 14, 17, 18 i 19 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145; punkty 1 do 5 oraz 7 artykułu 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 315).

Podania, wnoszone do urzędów państwowych — z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości podlegają opłatom, wymienionym w części pierwszej załączonej taryfy.

Załączniki do takich podań podlegają opłacie, wymienionej w części drugiej (poz. 9) tejże taryfy.

§ 2.

(Art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145).

Przepisy niniejsze, o ile dotyczą podań, stosować należy — o ile nie postanowiono inaczej — również do załączników.

§ 3.

(Poz 79 lit. a. 1) austr. taryfy należytościowej).

Protokół, zastępujący podanie, podlega opłacie takiej samej, jakaby się należała w razie wniesienia podania tej samej treści.

§ 4.

(§ 43 austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. Nr. 50; art. 5 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz: 145).

Podanie, wniesione przez dwie lub więcej osób — lub przez jedną osobę, działającą w charakterze ustawowego zastępcy lub pełnomocnika dwu lub więcej osób — podlega opłacie jednokrotnej, tylko o tyle, o ile odnośne osoby zgłosiły żądanie, w podaniu zawarte, jako współwłaściciele co do majątku wspólnego lub o ile żądanie opiera się na jednym i tym samym tytule prawnym. W braku powyższych warunków podanie takie podlega opłacie tyle razy, ile osób wniosło je w imieniu własnem lub ile jest osób, w których imieniu wniósł podanie zastępca ustawowy lub pełnomocnik. Załączniki do podań, określonych w niniejszym paragrafie, podlegają zawsze opłacie jednokrotnej.

§ 5.

(§ 36 austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. Nr. 50; art; 7 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145).

Podanie, od którego podanie uiszczono zwrócone petentowi bez rozpatrzenia, z powodu wniesienia do urzędu niewłaściwego lub z powodu innych braków formalnych, podlega w razie ponownego złożenia w urzędzie właściwym — lub po usunięciu braków formalnych ponownej opłacie tylko co do arkusza pierwszego, a to z wyjątkiem przypadku, w następnym ustępie przewidzianego — w wysokości 200 mk. (w poz. 8 taryfy); arkusze następne, jak również następne egzemplarze, odpisy i załączniki nie podlegają ponownej opłacie.

Od podań, określonych w poz. 7 taryfy, należy w przypadku, wymienionym w ustępie poprzednim, zamiast 200 mk. uiścić 50 mk.

Uwolnienie przedmiotowe.

§ 6.

(Poz. 44 e, f, g, l. q, s, austr taryfy należytościowej; § 5 ustawy austrjackiej z dn. 7 czerwca 1883 r., austr. Dz. u. p. Nr. 92; § 13 ustawy austrjackiej z dn. 7 czerwca 1883 r., austr, Dz. u. p. Nr. 94; art. 6 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145; art. 10 ustawy z dn. 19 maja 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 297).

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają podania następujące:

1) zawierające wnioski w sprawach publicznych;

2) zawierające wiadomości, udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub żądanie władzy;

3) podania o zwrot wydatków, poniesionych celem wykonania czynności, zleconej przez władzę państwową lub celem odwrócenia szkody, grożącej Państwu, jak również o wynagrodzenie szkody, o ile do wynagrodzenia obowiązany jest Skarb Państwa,

4) podania do władz oświatowych oraz do zakładów naukowych i szkolnych — z wyjątkiem podań w sprawach gospodarczych tych władz i zakładów;

5) dotyczące wyborów do Sejmu i Senatu lub do ciał reprezentacyjnych samorządowych jak również do komisji podatkowych;

6) podania w sprawie służby wojskowej;

7) w sprawie osobistych lub rzeczowych świadczeń wojennych (art. 19 ustawy z dn. 25 lipca 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 401, oraz art. 14 ustawy z dn. 11 kwietnia 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 32, poz. 264) jak również w sprawie obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (art. 27 ustawy z dn. 21 lutego 1922 r., D. U. R P. Nr. 21 p. 166).

8) w sprawach, dotyczących orderu „Virtuti Militari" (art. 15 ustawy z dn 1 sierpnia 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 409) jak również w sprawach, dotyczących odznaki wojskowej pod nazwą „Krzyż Walecznych" (art. 6 rozporządzenia Rady Obronv Państwa z dn. 11 sierpnia 1920 r., Dz. U. R. P. 87 poz. 572).

9) podania osób, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych oraz członków rodzin tych osób w sprawach, dotyczących stosunku służbowego,

10) o posady w urzędach państwowych.

11) wnoszone do urzędów państwowych, sprawujących zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12) podania osób, korzystających z usług kolei żelaznej, poczty telegrafu, telefonu, Pocztowej Kasy Oszczędności lub innych urządzeń użyteczności publicznej, dotyczące tego stosunku do wspomnianych przedsiębiorstw, jeżeli te przedsiębiorstwa są własnością Państwa lub pozostają pod zarządem państwowym;

13) zawierające dane celem dokonania wymiaru lub poboru danin publicznych;

14) zawierające dane co do rodzaju lub wysokości danin publicznych, lub innych kwot, wnoszonych do kas państwowych, — w szczególności też deklaracje płatnicze;

15) podania o zwrot nienależnie pobranych danin publicznych, jeśli je uiszczono bez nakazu płatniczego władzy, powołanej do wymiaru odnośnej daniny, lub w kwocie wyższej, niż ustalona w nakazie płatniczym, albo w decyzji, wydanej na skutek odwołania się;

16) o ustawowo nakazane uwolnienia, obniżki lub odroczenia płatności w zakresie danin puplicznych;

17) podania w postępowaniu w przedmiocie scalenia gruntów oraz podziału wspólnot gruntowych;

18) w sprawach przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu;

19) dotyczące ubezpieczeń przymusowych;

20) o udzielenie patentów na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych, i modeli oraz o ochronę znaków towarowych; (podania te podlegają natomiast opłatom osobnym, przewidzianym w art. 7 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 13 poz. 137, w art. 12 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. Nr. 13 poz. 138 i w art. 14 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. Nr. 13 poz. 139) — względnie w ustawie z dnia 31 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 89);

21) dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, oraz urzędów podwładnych mu;

22) dotyczące spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo-rzemieślniczych;

23) podania w sprawie pożyczek ulgowych dla drobych przemysłowców, rzemieślnikow, ich organizacji wytwórczych oraz przemysłu ludowo-domowego (art. 2 ustawy z dn. 30 maja 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 44 poz. 314 oraz art. 2 ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r, Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 4 poz. 16);

24) wnoszone do Komisji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego lub jego organów (art. 9 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 424);

25) dotyczące czynów, zagrożonych karą w kodeksie karnym albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych — w szczególności też występków i wykroczeń służbowych (art. 66 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 165);

26) podania, w sprawach, unormowanych rozporządzeniem z dn. 13 lipca 1920 r. w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego w myśl art. 91 traktatu wersalskiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 57 poz. 358) oraz rozporządzeniem z dn. 11 czerwca 1921 r. w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie art. VI traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 59 poz. 375);

27) o wydanie świadectw urzędowych wymienionych w § 21 przepisów niniejszych pod liczbami 1 oraz 5 do 9;

28) podania osób, którym sąd przyznał prawo ubogich, wnoszone do władz administracyjnych, a pozostające w związku ze sprawą, co do której petent uzyskał prawo ubogich;

29) podania osób, dotkniętych klęską żywiołową o zapomogi lub ulgi przy stosowaniu obowiązujących przepisów;

30) podania w sprawie pomocy państwowej na odbudowę i uruchomieniu gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych na skutek wojny (art. 15 ustawy dn. 8 lipca 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 368);

31) podania składane na mocy ustawy z dn. 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 143) przez osoby bezpośrednio zainteresowane w sprawach technicznej pomocy przy odbudowie lub w przedmiocie świadczeń przymusowych albo wywłaszczenia na cele odbudowy, jak również w sprawach regulacji działek budowlanych (art. 35 powołanej ustawy).

32) podania o udzielenie pomocy rolnej z kredytu, przewidzianego w ustawie z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 198), art. 9 ustawy z dn. 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 174).

Uwolnienie osobiste.

§ 7.

(Poz. 75 lit. a) austr. taryty należytościowej; art. 8, 25 i 40 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145).

Od opłat, unormowanych w dziale przepisów niniejszych są zwolnione:

1) Pańswo Polskie oraz polskie zakłady państwowe, będące odrębnemi osobami prawnemi;

2) związki samorządne mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej;

3) kościoły i gminy wyznaniowe przez państwo Polskie uznane.

4) fundacje, zakłady i zrzeszenia, prawnie istniejące, jeżeli siedziba tych instytutucji znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej, a za cel mają wyłącznie działalność dobroczynną albo naukową, oświatową, kulturalną lub religijną, uwolnienie do dotyczy również podań o legalizację; każda z tych instytucji winna jednak uzyskać decyzję Ministra Skarbu, stwierdzającą. że zachodzą powyższe warunki uwolnienia od opłat i na każdem podaniu (z wyjątkiem podań o legaliizację) wymieniać—w miejscu, przeznaczonem do naklejania znaczków stemplowych § 10) — datę i liczbę owej decyzji;

5) osoby, które do podania załączyły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd, do którego podanie wpłynęło, uznał złożone świadectwo za dostateczne.

§ 8.

(Art. 9 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 155).

Fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, które mają na celu działalność, określoną w § 7, jeżeli ich siedziby znajdują się zagranicą, może być przyznane uwolnienie osobiste decyzją Ministra Skarbu.

§ 9.

Art. 10 dekretu z dn. 7-go lutego 1919 r., Dz. P. P. P. № 14 poz. 145).

Jeżeli jedno i to samo podanie wniosły dwie lub więcej osób, przyczem niektóre tylko są zwolnione od opłaty, to osoby nieuwolnione obowiązane są solidarnie do uiszczenia całej opłaty.

Uiszczenie opłaty.

(§§ 21 i 22 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145; art. 3, ustęp drugi ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315).

§ 10.

Na pierwszej stronicy podania, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach, na pierwszej stronicy jednego egzemplarza, należy nakleić znaczki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, należących się od wszystkich arkuszy i wszystkich egzemplarzy, tudzież od odpisów podania oraz od wszystkich załączników.

W braku znaczków stemplowych można opłatę uiścić przez wniesienie należnej kwoty gotówką do kasy skarbowej za pokwitowaniem, umieszczonem przez kasę na podaniu. Na żądanie petenta należy mu wydać osobny kwit kasowy; w takim razie jednak kasa nie umieści potwierdzenia odbioru na podaniu, a petent obowiązany jest kwit kasowy na podaniu nakleić.

§ 11.

Jeżeli osoba, która wniosła podanie, żąda pokwitowania z przyjęcia podania, to pokwitowanie takie, (obejmujące: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania oraz kwotę, uiszczoną tytułem opłaty) będzie wydane przez urzędnika, przyjmującego podanie. Pokwitowanie to podlega osobnej opłacie w kwocie 20 marek, która winna być uiszczona przez naklejenie znaczków stemplowych na tem pokwitowaniu i skasowanie ich w sposób, podany w ustępie pierwszym § 12.

§ 12.

Urzędnik biura podawczego winien w razie uiszczenia opłaty za pomocą znaczków stemplowych (§ 10, ustęp pierwszy) skasować te znaczki, jeśli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo zdjęto z innego papieru. W celu skasowania należy albo:

a) na każdym znaczku stemplowym wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze, albo

b) każdy znaczek stemplowy przekreślić na krzyż, bądź atramentem bądź za pomocą pieczątki (kasownika) w ten sposób, aby końce linji znajdowały się poza znaczkami na papierze.

O ile przyjęcie podania lub otwarcie koperty, w której ono się mieści, następuje poza biurem podawczem, kasuje znaczki stemplowe urzędnik, przyjmujący podanie lub otwierający kopertę, albo urzędnik, przezeń upoważniony.

Znaczki stemplowe, skasowane w sposób podany w poprzednich dwóch ustępach, ulegają ponownemu skasowaniu za pomocą wypisania daty atramentem na znaczkach przez urzędnika, któremu poruczono załatwienie podania lub przez urzędnika przezeń upoważnionego—z wyłączeniem jednak urzędnika biura podawczego (ustęp 1 niniejszego paragrafu)

§ 13.

Celem uiszczenia opłaty od podania, wniesionego w drodze telegraficznej, winien petent nakleić znaczki stemplowe odpowiedniej wartości na blankiecie mieszczącym odnośny telegram.

Urząd, przyjmujący telegram, uzupełnia tekst telegramu, umieszczając po dopisie nadawcy uwagę: „Stempel . . . . Mk.".

Urząd, przyjmujący telegram, kasuje znaczki stemplowe odciskiem stempla kalendarzowego.

Urzędy, powołane do przyjmowania telegramów, nie odmawiają przyjęcia telegramów, nieostemplowanych. Nie jest też ich rzeczą badać, czy poszczególne podanie telegraficzne podlega opłacie i w jakiej wysokości. Mają jednak przy telegramach, zawierających podania, wystosowane do urzędów państwowych, a niezaopatrzonych w znaczek stemplowy, zwrócić uwagę nadawcy, że podanie odnośne — jeśli podlega opłacie — nie będzie załatwione. O ileby nadawca mimo tej uwagi nie chciał zaopatrzyć telegramu w znaczek stemplowy, urząd przyjmujący telegram stwierdzi to umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempla odmówiono".

Uwagi, wymienione w ustępach drugim i czwartym niniejszego paragrafu mają być telegrafowane narówni z tekstem właściwym. Przy obliczaniu ilości wyrazów, celem ustalenia należności za telegram, wlicza się również wyrazy, z których składają się wspomniane uwagi.

Skutki nieuiszczenia opłaty.

(§ 81 ustępy pierwszy i drugi austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. Nr. 50; art. 24 i 25 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145).

§ 14.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli uiszczono ją niedostatecznie, to podanie pozostawia się bez biegu aż do zupełnego uiszczenia opłaty — o ile nie zachodzi przypadek, przewidziany w § 15.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny, to termin ten uważać się będzie za zachowany tylko w razie uiszczenia opłaty przed upływem czasokresu, wyznaczonego w myśl § 18.

§ 15.

Jeśli w razie nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty za załatwieniem podania przemawiają względy publiczne, to urząd, do którego podanie wniesione, może załatwić podanie o tyle, o ile tego wymaga interes publiczny.

Postępowanie w razie nieuiszczenia opłaty.

(§ 81 ustęp pierwszy oraz § 93, punkt 2, austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850, austr. Dz. u. p. Nr. 50; art. 21, 24, 25 i 40 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r, Dz. P. P. P. Nr. 14 poz.. 145).

§ 16.

Jeśli podanie, wniesione bez uiszczenia opłaty, nie podlega opłacie (§§ 6 do 8 przepisów niniejszych), to urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien na podaniu lub na referacie załatwienia umieścić odpowiednią uwagę i swój podpis.

W razie zastosowania § 15 należy umotywować w tej samej formie, jakie względy publiczne przemawiają za załatwieniem podania.

§ 17.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeżeli uiszczono ją niedostatecznie (a nie zachodzi przypadek, przewidziany w § 15), to urząd, do którego takie podanie wpłynęło, wzywa petenta lub jednego z petentów do uiszczenia opłaty. W tym celu urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, umieszcza na podaniu uwagę „Kancelarja wezwie .... w................do uiszczenia opłaty ....mk.",

Kancelarja sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej ułożonym według załącznika 2 i wysyła je pocztą, jednak bez uiszczenia opłaty pocztowej (art. 6 rozporządzenia z dn. 5 września 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 442), poczem umieszcza poniżej polecenia uwagę „Wysłano dnia . . . . "

Adresat winien przy odbiorze zawiadomienia uiścić pojedyńczą opłatę pocztową, według taryfy ogólnej. Jeśliby odmówił uiszczenia, to poczta zwraca pismo jako niedoręczone urzędowi wysyłającemu, który ma pismo to przechować przy podaniu.

W razie dodatkowego uiszczenia opłaty kancelarja notuje na podaniu datę dostarczenia znaczków stemplowych, lub nadesłania kwitu kasy skarbowej i kasuje znaczki stemplowe w sposób, wskazany w § 12 ustępie pierwszym względnie nakleja kwit kasowy na podaniu. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, kasuje znaczki stemplowe w sposób wskazany w § 12 ustępie ostatnim.

§ 18.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny (ustęp drugi § 14), to należy w wezwaniu do uiszczenia opłaty (§ 17) wyznaczyć termin, który ma wynosić najmniej miesiąc, licząc od onia w którym wezwanie wysłano. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien udzielić kancelarji odpowiedniej wskazówki.

Środki prawne.

§ 19.

(§ 77 austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. Nr. 50; art. 26 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145; art. 9 i 12 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 65 poz. 391).

Zwrotu opłaty od podania lub załączników uiszczonej nienależnie — bądź przy wniesieniu podania, bądź przy uiszczeniu dodatkowem (§ 17—można żądać w ciągu lat trzech od dnia uiszczenia.

Decyzja należy do zakresu działania tej władzy skarbowej pierwszej instancji, powołanej do załatwiania spraw opłat stemplowych w ogóle, w której okręgu ma siedzibę urząd, do którego odmośne podanie wpłynęło.

Przeciw wezwaniu, określonemu w § 17, nie służy w razie nieuiszczenia opłaty żaden środek prawny.

II. Opłaty od świadectw urzędowych.

Przedmiot.

§ 20.

(Poz. 2 a, b 7 g, h oraz 17 c austr. taryfy należytościowej, poz. 43 taryfy stemplowej pruskiej: art. 30 31, 32 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145; punkt 8 art. 1, oraz punkty 2, 3 i 6 art 2 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 315).

Zaświadczenia, wydawane stronom w ich sprawach prywatnych przez urzędy państwowe—z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości — podlegają opłatom, wymienionym w części trzeciej załączonej taryfy.

Uwolnienia od opłaty.

§ 21.

(Poz. 75 lit. a oraz poz. 117 lit. m taryfy należytościowej austrjackiej; § 4 punkt f pruskiej ustawy o opłatach stemplowych; art. 25, 34 i 37 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145).

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają świadectwa:

1) których posiadanie nakazane jest przez obowiązujące przepisy ze względów publicznych (np. wymienione w § 9 rozporządzenia z dn. 30 styeznia 1922 r. w przedmiocie zwalczania wścieklizny, Dz. U. R. P. Nr. 10 poz. 79; tymczasowy dowód osobisty, przewidziany w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 30 listopada 1918 r., Monitor Polski Nr. 223 i t. p.).

2) wydane celem załączenia do podań, wymienionych w § 6, z wyjątkiem wymienionych w punktach 11, 12 i 20 § 6.

3) wydane na żądanie urzędu państwowego lub zakładu państwowego, będącego odrębną osobą prawną lub związku samorządnego, mającego siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej—jeśliby opłata miała być poniesiona ze Skarbu Państwa Polskiego lub z majątku zakładu państwowego albo związku samorządnego:

4) szkolne;

5) świadectwa (w szczególności też kopje i wyciągi), wydane na podstawie operatów pomiarowych (katastralnych); (uwolnienie to nie ma jednak wpływu na obowiązek uiszczenia opłat, przewidzianych w ustawie austrjackiej z dn. 23 maja 1883 r., austr. Dz. u. p. Nr. 83 względnie w ustawie pruskiej z dn. 8 lutego 1867 r., Zb. Ustaw pruskich str. 185);

6) wydawane w postępowaniu, dotyczącem nabycia i utraty obywatelstwa polskiego, w myśl przepisów powołanych w punkcie 26 § 6 przepisów niniejszych;

7) wydawane osobom, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych. oraz członkom rodzin tych osób — w sprawach, dotyczących stosunku służbowego:

8) szczepienia ospy;

9) ubóstwa;

10) wydane osobom, które przedstawiły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd wydający świadectwo, uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny;

11) wydawane przez urzędy państwowe, sprawujące zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12) patenty na wynalazki oraz świadectwa ochronne co do wzorów rysunkowych, modeli i znaków towarowych;

Przewidziane w art. 1 ustawy z dnia 24 października 1919 roku w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478) całkowite lub częściowe uwolnienie od opłaty za zmianę nazwiska (poz. 11 załączonej taryfy pozostaje w mocy.

Uwolnienia od opłaty, przewidziane w paragrafie niniejszym pod LL. 2, 3, 6 i 7, nie odnoszą się do duplikatów i odpisów (poz. 13, 14 i 15 taryfy).

§ 22.

(Art. 36 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145).

W przypadkach, określonych w punktach 1, 2, 3, 6 i 10 art. 21 ma urząd, wydający świadectwo, uwidocznić na niem powód uwolnienia od opłaty.

§ 23.

(Art. 35 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145).

Jeśli świadectwo, określone w punkcie 2 § 21, ma być użyte nie według przeznaczenia pierwotnego, to należy przed tem użyciem uiścić opłatę, przewidzianą w taryfie (w sposób, określony w § 26).

Uiszczenie opłaty.

Skutki nieuiszczenia.

§ 66 i 67 austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. Nr. 50; art. 21, 24, 25 i 37 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145).

§ 24.

Opłatę od świadectw, wymienionych w pozycjach 10 i 11 załączonej taryfy, należy uiścić gotówką w kasie skarbowej; opłatę zaś od świadectw, wymienionych w pozycjach 12 do 17 taryfy, przez dostarczenie urzędowi znaczków stemplowych.

Przed dostarczeniem kwitu z uiszczenia opłaty gotówką, względnie znaczków stemplowych dostatecznej wartości, nie może nastąpić wydanie świadectwa. W razie zastosowania punktu 10 § 21, ma urząd, wydający świadectwo, zostawić w aktach notatkę, wyjaśniającą, z jakich motywów uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny.

Urząd, wydający świadectwo, ma kwit z uiszczenia opłaty gotówką przechować w swych aktach, a znaczki stemplowe nakleić na świadectwie i skasować.

§ 25.

Dodatkowe uiszczenie opłaty w przypadkach określonych w § 23, następuje przez naklejenie znaczków stemplowych na świadectwie i skasowanie ich (§ 24) przez urząd, który wydał świadectwo lub wobec którego ono ma być użyte.

Środki prawne.

§ 26.

(§ 77 austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. austr. Dz. u. p. Nr. 50; ar. 26 i 37 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145): art. 9 i 12 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r., Dz. P. P. Nr. 65, poz. 391).

Co do zwrotu opłaty, uiszczonej od świadectwa niezależnie, stosuje się odpowiednio § 19.

Przeciw odmowie wydania świadectwa z powodu niezłożenia opłaty nie służy żaden środek prawny.

III. Podania, wnoszone do urzędów samorządowych oraz świadectwa wydawane przez takie urzędy.

§ 27.

(Art. 30 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 145; art. 1, punkt 6 ustawy z dnia 7-go kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315.)

Podania, wnoszone do władz i urzędów samorządowych w sprawach, należących do własnego lub poruczonego zakresu działania gmin lub innych związków samorządnych, nie podlegają opłacie na rzecz Państwa.

To samo dotyczy świadectw, wydawanych przez takie władze i urzędy.

IV. Wejście w życie przepisów niniejszych

§ 28.

Dział II i III przepisów niniejszych (§§ 20 do 27) wchodzą w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej w miesiąc po ogłoszeniu.

Dział I (§§ 1 19 wchodzi w życie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej w miesiąc po ogłoszeniu, na obszarze zaś b. dzielnicy pruskiej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Dział I ma zastosowanie do podań, wniesionych od czasu wejścia w życie tego działu.

Dział II będzie stosowany do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż dzień wejścia w życie tego działu. Do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd, a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem, stosuje się odnośne postanowienia działu II, jeżeli odpis lub wyciąg wydano stronie po wejściu w życie tego działu.

Minister Skarbu:
Michalski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

Minister Pocyt i Telegrafów.
Stesłowicz

KRONIKA.

MAJĄTEK OBYWATELI AUSTRJACKICH.

Na zasadzie traktatu pokojowego z St. Germain, austrjaccy obywatele, którzy posiadali dn. 16-go lipca 1920 r. dobra, prawa i interesy na obszarach Belgji, Francji, Grecji, Wielkobrytanji i Włoch (z wyjątkiem obszarów, które na podstawie traktatu państwowego St. Germain przez Austrję zostały odstąpione) jak również na kolonjach powyższych państw, powinni oddaó wszelkie tyczące się dóbr, praw, i interesów, umowy, zaświadczenia, dokumenty i t. d. między nimi akcje, obligacje, papiery wartośiowe wszystkich stowarzyszeń, dopuszczonych przez ustawodawstwo tych państw.

Bliższemi informacjami służy poselstwo austrjackie, Królewska 16.

WCZEŚNIEJSZE URUCHOMIENIE TRAMWAJÓW.

Na skutek licznych notatek w prasie, w sprawie wcześniejszego uruchomienia tramwajów z powodu cofnięcia zegarów o godzinę, zarząd tramwajów miejskich narazie wypuszcza wcześniej 4 linje tramwajowe, a mianowicie: „11" wyrusza z Woli o godz. 5 m. 53 r. (dawniej 6 m 53), „18" — z Mokotowa o g. 6 m. 20 r. (dawniej 6 m. 45), „22"—z Woli—na Towarową — o g. 5 m. 58 r., z Towarowej zaś— o g. 6 m. 15 (dawniej 6 m. 45), wreszcie „Powiśle" — z Woli w obydwu kierunkach o godz. 6 m. 30 (dawniej 6 m. 45), od pl. Żelaznej Bramy — o g. 6 m. 40 i ze Zjazdu przy moście — o g. 6 m. 54. O ile teatry zastosują się również do zmienionego czasu i będą rozpoczynać widowiska o godz. 7 wiecz., to wówczas wszystkie tramwaje będą zjeżdżać do remiz o godzinę wcześniej i zato rano wyruszałyby o godzinę wcześniej.

PODWYŻSZENIE TARYFY TRAMWAJOWEJ.

Zgodnie z uchwałą rady miejskiej z d. 19 b. m, od piątku d. 23 b. m. cena jednorazowego biletu tramwajowego, normalnego wynosić będzie 50 mk., ulgowego zaś 25 mk. Od dnia 1 lipca r. b. cena biletu tramwajowego terminowego, normalnego wynosić będzie 17,500 mk. kwartalnie, ulgowego zaś — dla pracowników miejskich—10.000 mk. Za przejazd wagonami linji nocnych utrzymuje się nadal dotychczasowa opła-ta po 100 mk. za kurs. Sprzedaż biletów terminowych na kwartał III rozpocznie się d. 26 b. m. w biurze tramwajów przy ulicy Młynarskiej oraz na stacji miejskiej P. K. P. przy ulicy Miodowej 3.

Wykaz linji autobusowych.

1i* Plac Zamkowy, Most, Zygmuntowska, ul. 11 Listopada, Białołęcka, N.-Bródno.
Pierwszy wóz z pl. Zamkowego, odchodzi o godz. 7.00 r.; z N.-Bródna o godz. 7.36 rano
Ostatni wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 9.45 wiecz. z Nowego-Bródna o godzinie 10.21 wieczorem.
Jazda trwa 32 min.

2.* Pl. Zamkowy, Podwale, Ś-to Jerska, Nalewki, Pokorna, szosa Marymoncka, Marymont.
Pierwszy wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 6.40 rano — z Marymontu o godzinie 7.10 rano
Ostatni wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 9.45 wiecz.; — z Marymontu o godz. 9.41 wiecz.
Jazda trwa 35 min.

3.* Plac Zamkowy, Most, Zygmuntowska, Florjańska, Szeroka, Targowa, Grochowska, stacja Grochów.
Pierwszy wóz z placu Zamkowego odchodzi o godzinie 7.00 r. — z Grochowa o godzinie 7.35 rano
Ostatni wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 9.22 wiecz. — z Grochowa o godz. 9.57 wiecz.

4.* Dw. Główny, Marszałkowska, Piękna, Górna, Czerniakowska (do Wójtówki).
Pierwszy wóz z Dw. Głównego odchodzi o godz. 7.00 r. — z Czerniakowa o godzinie 7.35 rano
Ostatni wóz z Dw. Głównego odchodzi o godz. 9.45 wiecz. — z Czerniakowa o godz. 10.20 wiecz.
Jazda trwa 32 minuty.

P. Dobra, Solec, Ludna, Książęca, Nowy-Świat, Al. Jerozolimskie, Marszałowska, Bagno, Graniczna, Żel. Brama, pl. Bankowy, pl. Teatralny, Bielańska, Nalewki, Franciszkańska, pl. Krasińskich. Miodowa, pl. Zamkowy, Zjazd—i odwrotnie.
Pierwszy wagon w obydw. kierunkach z eksp. ze Zjazdu przy łaźni odch. 7.00
Ostatni wagon w obydwóch kierunkach z eksp. ze Zjazdu przy łaźni odch. 10,25
Jazda trwa 46 minut.

Zastrzeżenie. Wykazane godziny mogą z powodów nieprzewidzianych uledz zmianom.

Uwaga. Linje wprowadzone w ostatniem trzechleciu, oznaczone gwiazdkami.

Z Kasy Chorych.

Wykaz ambulatorjów:

1. Solec 93, telef. 221-38.
2. Sosnowa 4, tel. 198-79.
3. Żytnia 40, tel. 217-34.
4. Pulawska 5, tel. 80-07.
5. Mławska 6|8, tel. 216-38.
6. Grochów, Grochowska 143.
7. Kaskada Dolna, dom Hausera.
8. Pelcowizna, aleja Wysockiego, dom Wysockiego.

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Litten Nelly, Poznańska 3	3743-3	Małecki Leon, Stare Miasto 29	4-3	Kluszczyńska Zofja, Grzybowska 62	8-1
Głowacki Stanisław, Chmielna 108	4-3	Zemsz Jakób Izaak, Podwale 38	6-3	Szybalski Stanisław, Trębacka 7	9-1
Doberska Czesława, Jagiellońska 32	5-3	Niedziałek Franciszek, Staszica 3	8-3	Marjenstras Wulf Bernard, Długa 27	10-1
Cwi Gerszon Henoch, Sienna 72	6-3	Szrajberówna Wanda, Nowiniarska 6	3769-2	Apel Berek, Wolska 3	1-1
Szczepeńska Walerja Leokadja, Slizka 46	7-3	Szadkowska Henryka, Krzynowoska 22	73-2	Kryńska Genia, Podwale 30	2-1
Sobiesiak Stanisław, Marji Kazimiery	8-3	Gulewicz Adam, Wolska 10	4-2	Kryńska Berta Bronisława, Podwale 30	3-1
Floryszczyk Mikołaj Ambroży, Jerozolim. 93	50-3	Maciakówna Marja, Stare Miasto 31	5 2	Ejsenberg Ajzyk Fajwel, Nalewki 19	5-1
Krawczyk Michał, Nowomiejska 8	1-3	Tyrchowska Zofja, Marszałkowska 68	7-2	Bojanowicz Marja, Leszczyńska 14	6-1
Kadenowa Zofja, Włodzimierska 15	1-3	Słuszny Szmul, Miła 47	82-2	Geszajt Hersz, Nowolipki 23	7-1
Baraniak Piotr, gm Pruszków	5-3	Koskowska Emilja, Chmielna 24	4-2	Łyczba Władysława, Leszno 123	8-1
Kryński Michał, Podwale 30	8-3	Babańczyk Marja, Twarda 56	6-2	Kamiński Faustyn, Leszczyńska 1	9-1
Sokołowska Zofja, Zajęcza 7	9-3	Fidler Izaak, Chłodna 4	9-2	Kamińska Kazimiera, Leszczyńska 1	20-1
Blimzak Icek, Langnerowska 11	60-3	Efendowicz Gabryel, Muranowska 8	2-2	Hampel Leon, Bonifraterska 31	1-1
Cyrlin Ita, Brukowa 35	1-3	Cybulska Julja, Żórawia 10	3-2	Slusarski Stanisław, Puławska 10	4-1
Kijoch Helena, Zamojskiego 32	2-3	Michalak Juljan, Fabryczna 7	3796-1	Rutkowski Kazimierz, Slizka 14	7-1
Likferman Lejbuś, Dzika 11	3-3	Lange Leokadja, Fabryczna 7	5-1		

wik na zlecenie Landau i Rawski Oberman, Bagno 3 3741-3

Zgubiono paszport i kartę zwolnienia Kaniewskiego Piotra, Kopernika 37 3742-3

Zgubiono paszport, kartę demobilizacyjną i pozwolenie na rewolwer Nr. 26578 Węglińskiego Aleksandra, Dobra 34 m. 6 3749-3

Zgubiono kartę powołania Putertlam Mosiek Izrael, Pawia 4 3752-2

Zgubiono kartę powołania Nożyce Izraela, Elektoralna 6 3754-3

Zgubiono kartę zwolnienia Karolaka Antoniego, gm. Helenów 3756-3

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną Kucyk Abrama Dawida, Kupiecka 8 3757-3

Zgubiono kartę powołania Ettingera Jechudy Lejby vel Ludwika Moniuszki 3 3765-3

Zgubiono paszport, kartę odroczenia i 2 kartki od liczników elektrowni, Fajngold Izraela Lejby Twarda 10 3767-3

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną Lubelczyka Chaima Fajwela, Franciszkańska 7 3770-2

Zgubiono paszport i kartę powołania Posnera Gerszona, Topiel 5. 3771-2

Zaginęło pozwolenie na prowadzenie kawiarni Mikołaja Lewczenki 3772-2

Skradziono akt ślubu Wenus Antoniego i Jadwigi, Marszałkowska Nr. 44 3776-2

Skradziono numer dorożkarski 2066 Horomańskiego Piotra, Miedziana 18 3778-2

Zgubiono kartę powołania Wentland Szaela, Ogrodowa 33 3779-2

Zgubiono paszport zagraniczny Suchowolskiego Gerszona, S-to Jerska 22 3780-2

Zgubiono dowód osobisty kolejowy, kartę zwolnienia i legitymację kooperatywy kolejowej Batorowa Sylwina, Radzymińska 28/30 3781-2

Dziążak Józef, zam. w Trojary, gm. Małopole, pow. Radomski, zgubił kartę bezterminowego urlopu 3783-2

Skradziono paszport i kartę demobilizacyjną Hampel Luza, Bonifraterska 31 3785-2

Zgubiono paszport zagraniczny z Kwiatkowskich Stanisławy Rosenblumowej, Jerozolimska 4 3787-2

Skradziono numer dorożkarski plecowy 910 Jabłońskiej Marji, Miedziana 15 3788-2

Zgubiono dowód osobisty kolejowy Guziak Katarzyny, Syrokomli 8 3790-2

Frydman Chil, Miła 49, zgubił paszport i kartę powołania 3791-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną Weber Icka, Smocza 5 3594-2

Zgubiono kartę powołania Grubsztejna Icka, w Szydłowcu 3797-1

Zgubiono kartę powołania Rozencwajga Abrama Hersza w Końsku 3798-1

Zgubiono kartę powołania Miodeckiego Jankla Wolfa, gm. Suchedniów 3799-1

Zgubiono paszport i kartę powołania Żółtowskiego Edwarda, Grzybowska 56 3800-1

Skradziono paszport, książkę na prawo jazdy samochodem i zaświadczenie tożsamości samochodu Dolniaka Jana, Zielna 45 3801-1

Zgubiono kartę pobytu Nr. D 3838 Pewznera Izraela Jakóba, Leszno Nr. 76 3802-1

Skradziono paszport i kartę powołania Klein Dawida, Nowolipki Nr. 62 3803-1

Zgubiono kartę powołania Zabłockiego Kazimierza, Browarna 16 3804-1

Skradziono dowód osobisty, paszport amerykański Zaradzkiego Władysława, zam. w Ząbkach oraz patent III kat. na imię Józefa Głowacza 3805-1

Zgubiono kartę demobilizacyjną Wyskickiego Mordki, 1898 r. Żyrardów 3806-1

Zgubiono kartę pobytu Fejgin Izraela, Sienna 45 3807-1

Zgubiono odpis kontraktu Min. Spraw Wewn. Pr. S., Małuszyńskiego Adama, Marszałkowska 101 m. 21

Finkelsztein Gitla, Targowa 50/52 zgubiła paszport zagraniczny wyd. przez Konsula Polskiego w Ameryce 1921 r. 3922-1

Zgubiono paszport Sztabzyb Gitli wyd. przez Konsulat Jeneralny w Berlinie, Nowolipki 6 3923-1

Zgubiono bilet na prawo jazdy platformą Dudzińskiego Zenona, Szlachtuzowa 20 3925-1

Zgubiono paszport i kartę bezterm. urlopu Chromińskiego Andrzeja, Nowy-Zjazd 3926-1

Redaktor *J. Plewiński,*

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 38-39, tel. 89-89.